

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Victore [et] socijs martyribus. Cap[itulum]. cxxxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Quo facto cū ille replū introissent singula sol-
uentes in colla deorū posuerunt: et ad terram
trahētes cōfregērūt. Quapropter rex dagnus
fratus eas carbenis suspēdi fecit: et dudum tor-
queri: et de hinc in ignē copiosum iactari. Que
cū inde ille egressus fuisset: iussit rex ambas
pariter in christi confessione gladio cedi: que
passe sunt. ix. kalen. augusti.

De sanctis Victore et socijs mar-
tyribus. Cap. cxxxij.

Victor militaris cū

duobus germanis: videlicet trich-
no et antio geno apud hermicaz
hispanie civitate passi sunt: qui
diversis exanimati supplicijs:
tandem pro christi nominis cō-
fessione gloriosa gladio capite truncati: marty-
riū palmam percipere meruerūt nono kalen. au-
gusti. Nec ado in suo martylogio.

De sancto Jacobo maiore
apostolo. Cap. cxxxij.

Jacobus apo-

stolus qui vocat̄ maior
ad differentia alterius
Jacobi. ai d: minor:
no q̄ h̄ maior illo fu-
isset et: s; prior vo-
catione filius fuit ze-
bedei et marie sororis
mris dñi: a quo et ipsa
maria iacobi cognoscitur est. Sicq; cōsobrinus
exstitit xpi: et frater iohannis euangeliste. Qui
post ascensionē dñi dñi p iudeā et samariā predi-
casset: in hispaniā tandem iit: ut ibi verbum dñi
seminaret. Sed cū ibi quasi nihil p̄ficere vide-
ret: eo q̄ solūmodo novē ibi discipulos acqui-
sisset: duos ex illis ibidē cā p̄dicationis relinq̄r:
et alios septē secū assumēs in iudeā rediit: vbi
dñi euāgelizaret xpm: magus quidā nomine her-
mogenes cū phariseis discipulū suū noie phis-
lere ad eū misit: ut eū disputando cōvinceret q̄
sua p̄dicatio falsa esset. Sed cū ap̄s ecōtra eū
rōnibus supasset: et multa corā eo miracula fe-
cisset: rediit phileres ad hermogenē doctrinaz
iacobi approbās et miracula recitās: ac se iam
eius discipulū effectū contestās. Quē hermo-
genes irat⁹ arte magica adeo ligavit: ut se mo-
veri nō posset. Quod cū phileres iacobo p pue-
rum nūcasser: misit ad eū apostolus sudarium
suū: cuius cōtractu cōfestim solutus phileres:
hermogenis artibus insultavit: et ad apostoluz
pperavit. Tūc hermogenes demones ad illos
misit: ut ambos vinctos ad se adducerent. Qui
ad iacobū venientes in aere viulabant: aduen-
tusq; ipsoz causas publice cūctis audientibus
ppalabāt: seq; carbenis igneis religatos et plu-
rimū cruciatos ab angelis deplorabāt. Quos

apostolus mox exolvit: esseq; mādanit ut ad her-
mogenem accederēt: et ipm in nullo ledentes li-
garum solūmodo sibi deferrent. Qui abeuntes
manus ei a tergo ligaverūt: et vinctū ad iacobū
perduxerunt. Et cōquerētēs q̄ eos cruciados
misisset: apostolū rogabant: ut eis potestātē cō-
cederet: quaten⁹ suas iniurias et ipsoz incēdiā
vindicaret. Tūc ille eos interrogavit: cur phi-
lerem ip̄s assistentē nō tenerent: demones res-
ponderūt: quia nec fornicā q̄ esset in eius cus-
biculo cōtingere possent. Jacobus autē exēpto
magistri bona p malis reddere cupiēs: philerē
iussit: ut hermogenes qui ipm ligaverat: solue-
ret: et eius libertati redderet. Et cōfusus hermo-
genes stabat et recedere nō audebat: quia iram
demonū ne eum occiderēt: nimis timere dice-
bat. Tūc apostolus baculū suū dedit: et ille secu-
rus abiit: ac oēs libros artis magicę ad iacobū
cremandos apportavit. Apostolus nō ne forte
odor incēdiū veraret incantos: illos in mari de-
mergi mādanit. Quo peracto hermogenes ad
apostolū rediit et veniā postulavit: cepit quoq;
in dei timore adeo perfectus esse: ut etiā in no-
mine eius plurime virtutes fierēt. Nec vidē-
tes iudei zelo cōmoti apostolū adierunt: et q̄
tesum crucifixū predicaret increpauerūt. Qui
postq; eis aduentū et passionē ac resurrectionē
christi per scripturas evidētē p̄basset: et plu-
rimū credidissent. Abiitq; p̄tinet annū illius
seditionem in populo excitavit: et ipm teneri
fecit. Tūc iohas scriba funem in collo eius mis-
sit: et cum multitudine iudeorū apostolū ad he-
rodem agrippā pertraxit: quē herodes iudeis
complacere curans decollari mādanit. Eūq;
ad martyriū ducere: quidā paralyticus in via
faciens ad eū clamavit: ut ipm sanaret: quē apo-
stolus cōfestim immo cōtū xpi noie sanū effecit:
quod videns iohas scriba p̄fatus qui funem in
collo eius miserat: ad ipm cōversus est: et cum
apostolo decollatus: ut infra p̄tine dicit. Apo-
stolus ergo dñi ad locū adduct⁹: capitis obrun-
tatione martyriū cōsumavit. viij. kalen. ap̄lis:
videlicet in die annūciationis et passionis xpi: et
viij. kalen. augusti: corpus eius in cōpostellam
translatū est. Ne igit festū salvatoris et aposto-
li solēnitare impediret: statuit ecclia ut festum
passionis eius in die translationis eius corpis
tēpore videlicet magis cōgruo celebret. Decol-
lato igit iacobo discipuli eius nocte p̄pter in-
deoz timorē corpus navi imposuerūt: et sepul-
chū ei⁹ diuine puidētie cōmittētes nautē sine
remige cōscenderūt: et angelo duce in gallitiā
in regno lupe regine applicuerūt. Corpus autē
de navi deponētēs sup manū lapidē posuerūt:
qui ut cera tenera corpori cessit: et in modū sar-
cophagi se corpori mirabiliter adaptavit. In-
gressi ergo discipuli ad reginā re et nomine ve-
re lupam: eidem dixerūt: quāliter xps ip̄s cor-
pus apostoli sui miserat: ut quē noluerat iudicis